

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3630/2019
25.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Слијепчевића и Татјана Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Зоран Петровић адвокат из ... и Немања Ковачевић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране Републике Србије, коју заступа Војно правобранилаштво у Београду, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2547/19 од 25.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 25.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2547/19 од 25.06.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2547/19 од 25.06.2019. године.

Образложење

Правноснажним решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2547/19 од 25.06.2019. године, ставом првим изреке, преиначено је решење о трошковима садржано у трећем ставу изреке пресуде Вишег суда у Јагодини П1 623/17 од 08.11.2018. године, тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 47.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против наведеног другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП), јер се ревизијом напада одлука о трошковима поступка чији

обрачун се врши у свакој парници појединачно на основу Адвокатске тарифе и представља чињенично питање сваког конкретног спора.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а побијено решење то није.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да када је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови, не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Околност што је другостепени суд преиначио одлуку о трошковима поступка, не чини ревизију дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да ревизија изјављена против решења о трошковима поступка никада није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија у смислу члана 403. у вези са чланом 28. став 1. и 420. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић